

Lesninger Allesjellers dag (2. november)

1. lesning 2 Makk 12,43–46

Det var riktig og klokt gjort og viste at han regnet med oppstandelsen fra de døde

I de dager samlet Juda inn penger blant alle sine menn og fikk inn nærmere to tusen drakmer sølv. Disse pengene sendte han til Jerusalem for at det der kunne bæres frem et syndoffer. Det var riktig og klokt gjort og viste at han regnet med oppstandelsen fra de døde. For dersom han ikke hadde ventet at de falne skulle stå opp, hadde det vært unødvendig og tåpelig å be for de døde. Dessuten hadde han for øye den herlige lønn som venter dem som dør i troen på Gud – en from og gudfryktig tanke!

Derfor ordnet han med dette sonofferet for de døde, så de kunne bli løst fra sin syndeskyld.

Responsoriesalme Salme 103 (102),8 og 10. 13–14. 15–16. 17–18

Omkved: Hos Herren er barmhjertighet,
og hos ham er forløsningens fylde.

Barmhjertig og nådig er Herren,
langmodig og rik på miskunn.
Han gjør ikke med oss etter våre synder
og gjengjelder ikke våre misgjerninger.

Som en far forbarmer seg over sine barn,
forbarmer Herren seg over dem som frykter ham.
For han vet hvordan vi er skapt,
han kommer ihu at vi er støv.

Menneskets dager er som gresset,
mennesket er som blomsten på marken,
når vinden farer forbi, er den borte,
og stedet der den stod, har glemt den.

Men Herrens miskunn varer fra evighet til evighet
over dem som frykter ham.
Og hans rettferd når fra slekt til slekt,
når fedrene holder hans pakt
og kommer hans bud ihu, så de lever etter dem.

Hvem skal kunne skille oss fra Kristi kjærlighet?

Brødre, hvis Gud er for oss, hvem kan da være mot oss? Han som ikke sparte sin egen Sønn, men prisgav ham for oss alle, kan han annet enn med ham gi oss del i alle sine gaver?

Hvem vil våge å anklage dem Gud har utvalgt? For Gud er den som frikjenner. Hvem skal kunne sitte til doms over dem? For Kristus Jesus er død, ja, oppstanden, og troner ved Guds høyre hånd, og går nå i forbønn for oss.

Og hvem skal kunne skille oss fra Kristi kjærlighet? Trengsel, angst, forfølgelse, sult, nakenhet, fare, sverdet?

Men midt i alt dette vinner vi en overveldende seier, ved ham som gav oss sin kjærlighet. Ja, jeg er overbevist om at hverken død eller liv, hverken engler eller «makter», hverken de ting som nå er eller de ting som skal komme, hverken sfærenes eller dypets «krefter», eller noen annen skapning, skal kunne skille oss fra Guds kjærlighet, slik som den har vist seg i Kristus Jesus, vår Herre.

Halleluja Joh 11,25a.26

Halleluja.

Jeg er oppstandelsen og livet.

Den som tror på meg, skal aldri i evighet dø, sier Herren.

Halleluja.

Evangelium Joh 11,17–27 (*kortere form: 11,21–27*)

Jeg er Oppstandelsen og Livet

På den tid [kom Jesus til Betania og fant at Lasarus allerede hadde ligget fire dager i graven. Betania ligger bare omkring femten stadier fra Jerusalem, og mange av jødene var kommet til Marta og Maria for å trøste dem i sorgen over deres bror.

Da Marta hørte at Jesus nærmet seg, gikk hun ham imøte; Maria satt hjemme i huset.

Og så] sier Marta til Jesus: «Herre, dersom du hadde vært her, da ville min bror ikke vært død! – Men fremdeles vet jeg, at alt du ber Gud om, det gir han deg ...»

Jesus svarer: «Din bror skal oppstå.»

Og Marta sier: «Jeg vet at han skal oppstå: Ved oppstandelsen på den ytterste dag.»

Jesus svarer på ny: «Jeg er Oppstandelsen og Livet. Den som tror på meg, skal leve, om han enn er død. Og enhver som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø. Tror du dette?»

Hun sier: «Ja, Herre; jeg er fullt forvisset om at du er Messias, Guds Sønn, han som skulle komme til verden.»